

Maar Loebas rent ook al haar kant op.
Hij zwaait met een brief.
'Lam!' roept hij.
'Schreef jij die brief?'
Lam fronst.
'Nee, wat gek.
Ik kreeg ook een brief.'
Ze lezen elkaars brief
en kijken verrast op.
'Net hetzelfde,' zegt Loebas.

Hallo!
Er is een schat in het bos.
Ga jij op zoek?
Ga eerst naar de eik bij de plas.

'Is dit echt geen grap?'
vraagt Lam aan Loebas.
Maar Loebas schudt fel met zijn kop.
Lam leest de brief nog eens.
Van wie zou hij toch zijn?
'Zullen we gaan kijken?' vraagt ze.
'Of is dat gevaarlijk?'
Loebas haalt de schouders op.
'Het is nog licht.
En het bos is niet ver.
Een schat lijkt me wel leuk.'
'Goed dan,' zegt Lam, 'we gaan!'

Ze lopen over de heuvel
en langs de wei tot bij het bos.
De bomen zijn mooi.
Hun blaadjes hebben vele kleuren.
Rood, bruin, geel, oranje ...
Sommige blaadjes lijken wel van goud.

Het is rustig in het bos.
Maar bij de plas is er leven.
Vogels vliegen af en aan.
'Is dit een eik?' vraagt Loebas.
Hij wijst naar een grote boom.
Lam lacht.
'Nee hoor, kijk maar eens onder de boom.'
Loebas raapt iets heel kleins op.
'Een nootje,' zegt hij.
Lam knikt.
'Ja, dit is een beuk.'
Ze lopen rond de plas
en zoeken naar de eik.
Opeens trapt Lam op iets hards.
Ze heft haar poot op.
Een eikel!
Ze kijkt op en glimlacht.
'Daar is de eik.'
Loebas snelt er meteen naartoe.
'Er hangt een briefje!' roept hij.
Lam loopt tot bij hem.

